

திருக்கட்டி சூ

(கட்டிகாசலம்)

அறிந்தும் அறியாதவை : சோளிங்கபுரம் என்றும் பெரியோர் பலருக்கு தன்கு தெரியும். ஒரு முறை அவ்வுருக்குச் சென்று பகவான் ஸேவித்தவர்கள், மீண்டும் ஒருமுறை அவ்வுரை நினைத்தால், நரசிம்மர் எழுத்தருவியுள்ள சிங்கமலையும் மனக்கண்முன் வந்து தோன்றி மறியிப்பது இயற்றை இவ்வாறு காணபவர்கள் பெரும் பாக்சியசாலிகள்! சோளிங்கபுரத்தைக் ‘கட்டிகை’ என்று திரும்பகையாழ்வார் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வுரிமிருக்கும் மலையே ‘கட்டிகாசலம்’ எனப்படுகிறது.

எந்தசௌயனத்துறைவார்

‘எந்தத் தீவிய தேசத்திற்குச் சென்றாலும், அங்குப் பெருமானை ஸேவித்துவிட்டு, அவ்வுரிமையே ஓரிரு தங்கி இருக்கவேண்டும் என்று பெரியோர் கூறுவார். ஆனால், இவ்வுருக்கு வருவோர், ‘கணப்பொழுது’ இங்கு வசித்தாலும் போதும்! அவர்களுக்கு மோட்சம் உறுதி! சோளிங்கம் ராஜபுரம் என்னும் பெயர், சோளானிம்ஹபுரம் என்றுயிற்று. நாள்டைவில் ‘சோளிங்கபுரம்’ என்றே மருவிவிட்டது! ஆனால், அக்காவத்தில் சோளிங்கபுரத்திற்கு இருந்த பெயர் ‘கட்டிகாசலம்’, ‘கட்டிகை’ என்பதேயாம்.

இதோர் அற்புதம் கேள்வி!: திருவரங்கத்தில் நம்பெருமானுக்கு ‘விரீஷ்ண ஜாராதனம்’ என்ற ஒரு நாள் நடைபெறுகிறது! காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்ரீ தேவப் பெருமானுக்கு பிரம்மாராதனம் என்று ஒரு நாள் நடைபெறுகிறது! திருவரங்கனை விரீஷ்ணனும், காஞ்சியில் ஸ்ரீவரதராஜரைப் பிரம்மானும் நன்றாறும் ஜாராதித்து (பூசீத்து) வந்தாகள் என்று பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். அதுபோல், கட்டிகாசலத்தில்

(கடிகைமணியில்) உறையும் யோக நரசிம்மரை இனந்தோறும் 'ஸப்த ரிவிகள்' ஆராதித்து வந்தார்கள் என்று கறப்படுகிறது. அதற்கு அடையாளமாக இப்போதும் கடிகை மணிக்கு அருடில் இருக்கும் ஒரு குன்றுக்கு 'ஸப்தரீவி மணி' என்று பெயர் வழங்கப்படுகிறது; பகவானை ஆராதிக்க வரும் ஸப்தரிவிகளும் (ஏறு முனிவர்களும்) இந்த மணியில் தங்கிச் சேஷ்வது வழக்கம் என்று அன்று முதல் இன்றுவரை கறப்பட்டு வருகிறது.

விசம் தீர்த்தம் : கடிகாசலத்தில் (சோலிங்கபுரம் மணியில்) பல புண்ணிய தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன! அவற்றுள் பிரம்ம தீர்த்தப், பாண்டவ தீர்த்தப், சஞ்ஜீவி தீர்த்தம், ஸப்தரீவி தீர்த்தம், வஸ்யி தீர்த்தம், சௌ தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்கள் புகழ் பெற்றவை. அவற்றுள் பிரம்ம தீர்த்தம் மிகச் சிறப்புடையது. இதைத் 'தக்ளங்குளம்' என்று இப்போது கறவிழுர்கள். இக்குளத்தில் நீராடினால் தோய்கள் நிர்குபி; இக்குளத்தில் பெயரூச் செட்டாரிலைபேய், பிசாக கள் நடைக்கும்; குளத்தைப் பார்த்தால் ஓடிவிடும். இக்குளத் தின் நீரைப் பகுகுகிறவர்கள் நீண்ட நாட்கள் ஆரோக்கிய மாக வாழ்வார்கள். காலையிலிருந்து மிகவும் உயர்த்தில் இருக்கும் இக்குளத்தில், மணியிலிருந்து ஓடிவரும் மருந்துப் பொருள் கவந்த மறைந்தேர வந்து சேர்கிறது. இக்குளக் கரையில் ஸ்ரீதேவப் பெருமாள் எழுந்தகுளி இருக்கிறார். மனிதப் பிறவி சிறந்திருக்கவேண்டுமோயின் ஒவ்வொருவரும் ஒரு முறையேறும் இக்குளத்தில் ஸ்ரீராடவேண்டும். தக்ளங்குளத்தில் நீராடுவார்க்கு ஸ்ரீ அழியரிச்சரிங் கடாகாம் கிடைப்பது உறுதி!

கோபுரவாசல் லேகவு: பிரம்மோதலை காலச்சளிக் பகவான் ஒரு நாள் கருட வாகனத்தின் மீது எழுந்தகுளி லேகவு ஸாதிப்பது வழக்கம். இந்த நிகழ்ச்சியைக் கருட லேகவு என்றே கறவார்கள். பத்து நாட்கள் நடைபெறும் இப்பெருவிழாவில் கருடலேகவையும், திருத்தேர் மகோதலை

வழும் மிகச் சிறப்புடையலவு. காஞ்சி கருடஸேவை உணகப் புறம் பெற்றது.

சோனிங்கபுரத்திற்கு அருகில் தொட்டாசாரியார் ஸ்வாமி என்பவர் எழுந்தருளி இருந்தார். அவர் சிறந்த னானி; அநுஷ்டான சினி, அப்பய்ய தீட்சித்தரை வாதத்தில் வென்றவர். அப்பய்ய தீட்சிதர் எழுதிய ‘வேதாந்த தீபம்’ என்ற அத்வைத நூலுக்கு பறில்லைக்கும் வகையில் ‘சண்ட மாருதம்’ என்ற சிரந்தத்தை அருளியவர் காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ தேவப் பெருமானிடம் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவர்.

ஸ்ரீ தேவப் பெருமானின் பிரயமோத்ஸவத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக ஆண்டுதோறும் சோனிங்கபுரத்திலிருந்து நடந்தே வருவார். வயது முதிர்ந்தது; உடல் தளர்ந்தது; நடையும் தன்ணாடியது. கருடோத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ தேவப் பெருமானை ஸேவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசைமட்டும் வளர்ந்தது!

காஞ்சியில் வைசாக மகோத்ஸவம்! அங்கு கருடஸேவை; தொட்டாசாரியார் ஸ்வாமியால் நடக்க இயலவில்லை; அதற்காகத் தயங்கவும் இல்லை! திருமாளினக்கையை விட்டுப் புறப்பட்டார்; தக்கான் குளத்திற்கு அருகில் வந்தார். ‘இந்த நேரத்தில் கோபுரவாசலில் ஸ்ரீ தேவப் பெருமான் கருட வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளிக் கொண்டு இருப்பாரே! சென்று ஸேவிக்க இயலவில்லையே’ என்று வருந்தினார். மனம் தளர்ந்து அங்கேயே விழுந்தார்.

பல சௌர்களில் இருக்கும் அடியார்களை ஒன்று சேர்த்துக் காண்பதற்காகவே பகவான் உத்ஸவங்களை நடத்திக் கொள் கிறான்! அங்கு தேவப் பெருமான் பெருஷ்கூட்டத்தை ஒருமுறை கவனித்தார்; ஸ்ரீ தொட்டையாசாரியாரைக் காணவில்லை; அவர் வரவில்லையே என்று குறை! தன்னை ஸேவிக்க வந்தவர் “வரதா” என்று கூறிக் கொண்டே தக்கான் குளத்தினருகில்

வீற்று விட்டதை அறிந்தார் மு' தேவப் பெருமான்; அவருக்கு ஸேவை ஸாதிக்கத் தக்கான் சூத்திற்குச் சென்று விட்டார்.

இங்குக் கோபுரவாசலிலிருந்து பெருமான் எழுந்தகுள வில்லை! 'தொட்டாசாரியாருக்கு ஸேவை ஸாதிக்கச் சென்றிருப்பதாக' அர்ச்சகர் வாயிலாகப் பகவான் தெரிவித் தான். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு அங்கிருந்து பெருமான் திருவிதியில் எழுந்தகுளத் தொடங்கினார்.

பெரியோர் சொற்படி நட : ஜம்வார்களும் ஆசாரியர் களும் தம் நெஞ்சுக்கு அறிவுரை கூறுவார்கள். பகவானின் நினைக்கச் சொல்லுவார்கள். அதன்படி அது செய்தால் 'தெழுசமே! நி நஷ்டை நஷ்டை' என்று கொண்டாடுவார்கள். அங்வாறு நடக்காவிட்டால் மனம் நொந்து பேசுவார்கள்.

எல்லாச் செயல்களையும் பகவான் எனிலில் செய்ய முடியாது! 'என்னைத் திருத்த அவன் அரும்பாடு பட்டான். நுண்ணிய அறிவைக் கொடுத்து ஆட்கொண்டான்; வெற்றி பெற்ற விட்டான்! தெஞ்சே! நி அவனை நினைத்தாயா? அவன் செய்த உதவியையும் மறந்தலை! நி செய்ந்தனறி இல்லாதவினே! செய்ந்தனறி மறந்தவனுக்கு உயிரில்லை! இப்படி இருக்கிறுயே! இது என்ன தூர்ப்புத்தி! இனியாவது நான் சொல்வதைக் கூன். நானும் மகிழ்வேன்; உலகமும் உன்னைக் கொண்டாடும்; கடிகாஸலத்தில் இருக்கும் 'அக்காரக்கள்' எப்பெருமானை கணப்பொழுதெலும் நினை! நி உயிரு பெறவாய்' என்று தன் நெஞ்சுக்கு அறிவுரை கூறினார் பின்னாப் பெருமான் ஜவங்கார்!

சீருளால் நம்மைத் திருத்தி நாமுன்னறியாக
சாறிவுங் நந்தடிமை கொண்டதற்கே— ஸேரே
யொரு கடிகையும் மளமே யுன்னுவிளாய் முத்தி
தரு கடிகை மாயவளைந்தான்.